15/01/2024

Φθιώτιδος Συμεών: «Ζούμε σε Γαλιλαία Εθνών και αντιφάσεων»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου στο Κόμμα του Δήμου Λαμιέων ιερούργησε την Κυριακή, 14 Ιανουαρίου 2024, απόδοση της Εορτής των Θεοφανείων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, προεορτίως και για τη μνήμη του Αγίου Αθανασίου, όπου πανηγυρίζει ο Ιερός Ναός.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Σήμερα που αποδίδεται η εορτή επέλεξε η αγία μας Εκκλησία να μας παρουσιάσει και να μας προβάλλει ποια εποχή, ποιος κόσμος, τι καινούριο έρχεται μετά τη βάπτιση του Χριστού, τι καινούργιο ανατέλλει, τι καινούργιο ξεκινά. Σήμερα τονίζονται δύο πράγματα, τα οποία αξίζει πολύ να τα προσέξουμε, γιατί έχουν σχέση και με τη δική μας ζωή, έχουν σχέση και με το δικό μας βάπτισμα, έχουν σχέση και με τη δική μας πνευματικότητα, έχουν σχέση και με τη δική μας πορεία μέσα στον κόσμο, στην καθημερινότητα των σχέσεων μας, στο κάθε ημέρα της ζωής μας, στο καθετί της ζωής μας.

Ο Απόστολος Παύλος μας θυμίζει ότι με το Άγιο βάπτισμα «ενί εκάστω», στον κάθε έναν χωρίς διακρίσεις έχει δοθεί η χάρις του Επιφανέντος Κυρίου, στο κάθε έναν από μας μέσα από το Άγιο Βάπτισμα μας, έχουν δοθεί τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Όλοι μας εντασσόμενοι μέσα στην Εκκλησία έχουμε λάβει αυτά τα δομικά στοιχεία, αυτές τις προϋποθέσεις, αυτά τα εργαλεία θα μπορούσαμε να πούμε προκειμένου η ζωή μας να είναι γεμάτη με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, προκειμένου η ζωή μας να καρποφορεί το Άγιο Πνεύμα. Και τι σημαίνει καρποφορία του Αγίου Πνεύματος; Την απάντηση μας τη δίνει πάλι ο Απόστολος των Εθνών Παύλος και όχι μόνο, όταν στην προς Γαλάτας Επιστολή του λέει: «ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, πίστις, πρᾳότης, ἐγκράτεια». Να, ποιοι είναι οι καρποί του Αγίου Πνεύματος! Ποιος θα μπορούσε από εμάς να πει ότι δεν έχει ανάγκη στη ζωή του από αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια; Ποιος από εμάς θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι δεν θα ήταν καλύτερη η ζωή μας αν διαπνέονταν από αυτά τα χαρακτηριστικά, ποιος μπορεί να αποδείξει ότι μπορεί να είναι καλύτερη μία κοινωνία που δεν έχει αγάπη, που δεν έχει χαρά, που δεν έχει ειρήνη, που δεν έχει μακροθυμία, που δεν έχει πίστη, που δεν έχει πρόβλημα, που δεν έχει εγκράτεια;

Να λοιπόν πώς μία διδαχή θεολογική της Εκκλησίας μας έρχεται ήδη να δώσει τους άξονες και τις προδιαγραφές προκειμένου να μπορέσουμε να κινηθούμε μέσα στον κόσμο, στον οποίο ζούμε, με μία δημιουργική, με μία υγιή κοινωνικότητα, με μία δημιουργική και μία υγιή εξωστρέφεια, γιατί τελικά η αληθινή και αυθεντική κοινωνικοποίηση είναι η κοινωνικοποίηση που προκαλεί και προξενεί και κομίζει και φέρνει μέσα στον κόσμο η αγάπη. Η αληθινή κοινωνικοποίηση είναι οι σχέσεις αγάπης, συνεργασίας, αγαθοσύνης, πραότητας, εγκρατείας. Η αληθινή κοινωνία μπορεί να βασιστεί πάνω στους καρπούς του Αγίου Πνεύματος.

Και από την άλλη μας παρουσιάζει ο Ευαγγελιστής τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, ο οποίος μετά το Άγιο βάπτισμα πήγε στην πιο αμαρτωλή περιοχή της τότε εποχής του τότε κόσμου. Στη Γαλιλαία των εθνών. Ξεκίνησε από εκεί τη δημόσια δράση Του, ξεκίνησε από εκεί το κήρυγμά Του και αυτό είναι πολύ διδακτικό και πολύ συγκλονιστικό, γιατί φανερώνει ότι ο Χριστός έρχεται για τον κάθε άνθρωπο, ο Χριστός σαρκώθηκε, βαπτίστηκε, ανέβηκε στον Γολγοθά, έφτασε μέχρι τον Άδη, αναστήθηκε για όλους τους ανθρώπους και κυρίως για τους αμαρτωλούς, κυρίως για τους αποτυχημένους, κυρίως για αυτούς τους ανθρώπους, οι οποίοι έχουν χάσει τον προσανατολισμό τους και βρίσκονται μέσα στο σκοτάδι. Για αυτό τόσο έντονα μας φέρνει την προφητεία του Ησαΐου ο Ευαγγελιστής σήμερα, αλλά και σε όλη την Υμνολογία ότι: «ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα».

Μήπως άραγε η σημερινή δική μας εποχή κι ο δικός μας κόσμος, μήπως άραγε δεν μοιάζει λίγο με αυτόν τον λαό τον καθήμενο εν σκότει και σκιά θανάτου, όταν καθημερινά κατακλυζόμεθα από ειδήσεις για εγκλήματα, από πραγματικά γεγονότα που συμβαίνουν δίπλα μας, στο χωριό μας, στο διπλανό χωριό, στη διπλανή πόλη, στην πατρίδα μας, στον κόσμο ολόκληρο, όταν καθημερινά βομβαρδιζόμαστε από ειδήσεις οι οποίες μαγκώνουν την καρδιά μας, οι οποίες θλίβουν την ύπαρξή μας, οι οποίες τρομάζουν το είναι μας και μας κάνουν να αναρωτιόμαστε. Άραγε ζούμε σε έναν πραγματικό κόσμο ανθρώπων ή ζούμε σε μία ανθρωπόμορφη ζούγκλα; Που ζούμε; που πορευόμεθα; σε ποια κοινωνία ζούμε όταν ξαφνικά έρχονται σοκαριστικές ειδήσεις, σοκαριστικά εγκλήματα, σοκαριστικά γεγονότα; Μήπως και εμείς είμαστε εν σκιά θανάτου; Μήπως και εμείς είμαστε μέσα σε ένα σκοτάδι και μέσα σε έναν ζόφο; Δεν έχουμε και εμείς ανάγκη αυτό το Φως το μέγα, μήπως δεν μοιάζει η σύγχρονη πολυπολυπολιτισμική πολυεθνική κοινωνία δεν μοιάζει με μια Γαλιλαία των εθνών, μήπως δεν μοιάζει ο σύγχρονος κόσμος ο παγκοσμιοποιημένος, που θα έπρεπε να έχει μία υγιή παγκοσμιοποίηση βασισμένη σε αξίες, σε αρχές, σε ιδανικά αλλά παγκοσμιοποίηση μπορεί να σταθεί όταν κανείς γκρεμίζει τις αξίες, όταν κανείς γκρεμίζει τα ιδανικά, όταν κανείς ροκανίζει τους πυλώνες, μπορεί να σταθεί ένα σπίτι χωρίς κολώνες; Μπορεί να σταθεί ένα οικοδόμημα χωρίς θεμέλια; Όταν έρχεσαι μόνος σου και αρχίζεις και ροκανίζεις τα πόδια, στα οποία στέκεσαι, είναι δεδομένο ότι κάποια στιγμή θα

καταρρεύσεις.

Έτσι μοιάζει ο κόσμος σήμερα, για αυτό μπορεί να φαίνεται ότι είναι ευχερής η επικοινωνία μεταξύ λαών και πολιτισμών, έχουμε τη δυνατότητα σήμερα με μία ανάρτησή μας σε ένα μέσο κοινωνικής δικτυώσεως να επικοινωνήσουμε υποθετικά με όλο τον κόσμο και παρά ταύτα βιώνουμε αφιλία, ανεστιότητα, μοναξιά. Όσο ποτέ άλλοτε οι άνθρωποι επιλέγουν σήμερα την ανωνυμία, τη ψευδωνυμία, κρύβονται πίσω από ψευδώνυμα, πίσω από ψεύτικα προφίλ. Είναι τυχαίο ότι όλοι οι εγκληματίες χρησιμοποιούν ψεύτικα προφίλ είτε στο διαδίκτυο είτε το οπουδήποτε. Ξυπνάμε ένα πρωί, χθες όποιος μπήκε στις ειδήσεις, είδε ξαφνικά χωρίς να καταλάβει το γιατί, ότι άλλη μία περιοχή του πλανήτη είναι σε εμπόλεμη κατάσταση, ότι ναι, ένας νέος πόλεμος ξεκίνησε ξαφνικά και απορεί ο άνθρωπος και λέει μα γιατί, μα γιατί, τι είναι αυτό τελικά το οποίο ξαφνικά ένα πρωινό οδηγεί κάποιους να αποφασίσουν να βομβαρδίσουν και να βάλουν σε περιπέτειες και να ανάψουν νέες φωτιές σε νέα σημεία σε ένα πλανήτη ο οποίος συνέχεια βασανίζεται; Πού είναι τότε αυτή η πρόοδος, πού είναι αυτός ο δικαιωματοκεντρισμός, αυτή η δικαιωματολαγνεία, τι αντιφάσεις φοβερές συμβαίνουν γύρω μας; Από τη μια ανισότητα στην οικονομία, ανισότητα στις ίσες ευκαιρίες, από τη μια να υπάρχουν ακόμα μεριές του πλανήτη, που υπάρχουν άνθρωποι που υποσιτίζονται, που πεθαίνουν από την πείνα και από την άλλη οι σημαίες πολύχρωμες τάχατες δικαιωμάτων και ελευθερίας τις οποίες τις καταπνίγει το αίμα στη Μέση Ανατολή, στο Βορρά και στο Νότο. Πόσες τραγικές αντιφάσεις ζει η Γαλιλαία των Εθνών, στην οποία ζούμε και εμείς σήμερα;

Σε αυτήν τη Γαλιλαία των Εθνών έρχεται ο Ιησούς Χριστός, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός να απευθύνει το μήνυμά Του, τη διδαχή Του. Αυτό το νέο, το οποίο κομίζει και το οποίο είναι: «Μετανοεῖτε, ἤγγικεν γάρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν». Αυτό είναι το κήρυγμα του Χριστού, αυτό είναι το δώρο του Χριστού για όλους μας. Θα μπορούσε να μας απορρίψει ή να μας διαγράψει, να μας πει δεν αξίζει να ασχολούμαι με αυτούς τους ανθρώπους, δεν αξίζει να ασχολούμαι με αυτούς που επιλέγουν συνέχεια το σκοτάδι, θα μπορούσε να μη μας δώσει άλλη ευκαιρία όταν εμείς τόσες ευκαιρίες τις έχουμε πετάξει στην κυριολεξία, όταν εμείς καθημερινά επαναλαμβάνουμε τα ίδια λάθη, ατομικά και συλλογικά, όταν επαναλαμβάνουμε τα ίδια εγκλήματα, όταν έχουμε θρηνήσει τόσα δισεκατομμύρια ανθρώπους στους πολέμους και πάλι ξανά κάνουμε πολέμους, πάλι ξανά κατασκευάζουμε όπλα, πάλι ξανά χρησιμοποιούμε τα επιτεύγματα της επιστήμης όπως την πυρηνική ενέργεια και τόσα άλλα για να φοβερίσουμε, για να εξουσιάσουμε, για να κυριαρχήσουμε. Κι όμως σ αυτήν τη Γαλιλαία των Εθνών, σε αυτή τη Γαλιλαία των Εθνών που φάσκει και αντιφάσκει, σε αυτή τη Γαλιλαία των Εθνών που υπάρχουν άνθρωποι ακόμα και σήμερα που κοιμούνται στους δρόμους, στο κρύο κάτω από τις κολώνες της ΔΕΗ, στα πεζοδρόμια και στα παγκάκια, που ψάχνουν για λίγο φαγητό στα σκουπίδια και από την άλλη κάποιοι υψώνουν σημαίες τάχατες ισότητας, τάχατες δικαιοσύνης,

τάχατες αποκατάστασης της κανονικότητας μέσα στον κόσμο, μέσα σε αυτή την μπερδεμένη Γαλιλαία των εθνών έρχεται και πάλι ο Χριστός να πει σε όλους μας: «Μετανοεῖτε, ἤγγικεν γάρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν».

Μπορείτε να ζήσετε μια ουράνια πολιτεία μέσα σε αυτήν τη Γαλιλαία των Εθνών, μπορείτε να φέρετε τον ουρανό μέσα στον κόσμο, μπορείτε να κάνετε τη γη ουρανό. Από σας εξαρτάται. Μπορείτε από το σκοτάδι να περάσετε στο Φως. Αυτή είναι η πρόσκληση του Χριστού την οποία απευθύνει σε όλους μας ανεξαιρέτως. Σε όλους μας μας δίνεται η δυνατότητα να κάνουμε ένα νέο ξεκίνημα. Αυτό σημαίνει μετανοείτε. Σε όλους μας δίνεται η δυνατότητα σήμερα φεύγοντας από την εκκλησία να τρέξουμε να συγχωρεθούμε με αυτούς που είμαστε πικραμένοι, να τρέξουμε να αγκαλιάσουμε αυτούς που μας έχουν στεναχωρέσει, να τρέξουμε να συμφιλιωθούμε. Να, η ειρήνη πως έρχεται μέσα στον κόσμο. Να σταματήσουμε τον πόλεμο, τον οποίο τον έχουμε φέρει μέσα στο σπίτι μας, μέσα στην οικογένειά μας για λίγα μέτρα περιουσίας, για κάποια μικροπαρεξήγηση, για κάποια μικρότητα, για κάποιο αστείο γεγονός. Να, πως δίνεται η δυνατότητα να περάσουμε από το σκοτάδι στο Φως μέσα από το δικό μας κόσμο και να γίνουμε εμείς οι φωτεινοί οδοδείκτες και τροποδείκτες στη Γαλιλαία των Εθνών στην οποία ζούμε. Μη σκεπτόμεθα μόνο τους μεγάλους και ισχυρούς αυτού του κόσμου, μη σκεπτόμεθα μόνο τους διαμορφωτές της κοινής γνώμης οι οποίοι υπηρετούν τα σχέδια και τα συμφέροντα τα οποία τους πληρώνουν για να κάνουν τη δουλειά τους. Να σκεφτούμε, το τι διαμορφώνουμε εμείς μέσα μας, πώς κινούμεθα εμείς μέσα μας, αν εμείς μέσα στο σπίτι μας, μέσα στη σχέση μας, μέσα στη συζυγία μας, στην παρέα μας, στην εργασία μας φέρουμε την αγάπη, φέρουμε την αλληλεγγύη και την κρατήσουμε δυνατή. Αν κρατηθούμε ο ένας με τον άλλον μέσα στην αγκαλιά της αγάπης δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα, δεν έχουμε να δειλιάσουμε από τίποτα, τίποτα δεν μπορεί να μας αγγίξει. Η μεγαλύτερη ασπίδα, η μεγαλύτερη προστασία, αντιπυραυλική προστασία, η μεγαλύτερη αντιβίωση απέναντι σε κάθε πανσπερμία επιδημίας που θέλει να διαλύσει τις ανθρώπινες σχέσεις είναι η μεταξύ μας αγάπη. Η αγάπη είναι το φάρμακο, η αγάπη είναι η λύση, η αγάπη είναι η απάντηση, η αγάπη η αληθινή η οποία, « οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ» κατά τον Απόστολο Παύλο, η αγάπη η οποία, «οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς....πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει».

Σε αυτή την αγάπη μας καλεί ο Χριστός, αυτή την αγάπη εύχομαι και προσεύχομαι, αυτή την αγάπη να επιλέξουμε και να ακολουθήσουμε στη ζωή μας».

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών είχε μία ευχάριστη επικοινωνία με όλους τους κατοίκους του όμορφου χωριού Κόμμα, ευχόμενος πατρικά σε όλους καλή και ευλογημένη η νέα χρονιά, καθώς και χρόνια πολλά για την ετήσιο μνήμη του Αγίου

Αθανασίου, η οποία θα εορταστεί σε λίγες ημέρες.

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς, οι Αντιδήμαρχοι κ. Ειρήνη Σόλια και κ. Αθανάσιος Στεργίου, ο Πρόεδρος του Δ.Δ., ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Κόμματος κ. Θεόδωρος Γκέκας, καθώς και εκπρόσωποι άλλων συλλόγων και φορέων του τόπου.

Δείτε φωτογραφικό υλικό ΕΔΩ

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου